

accus logiti acq yst Sabis c' qm' etiatis resipiciat sublym d' nois ut clo
lsp Iust. disp. 20. Mab. iul. 5. no. 28. vñ si propt' i' identificant; tis p'm
aut' hinc l'itia est postulent q'le eadere, hoc n't effit, q'is hoc p' hinc w.
e l'si i' q'identificant, et n' ib'e l'si. *¶* V' m'um extensu q'le accidens, h'c
l'is cuius e' ip'ha entitale accidens, p'g'vnt a' l'is dependere, n' q'le
t'le et imm'ni, s' mediantib' cuius i' q' identificant, et effit unum q'le, ut q'le
t'le recessat accidens eadens q'le, q'le r'iu'gn' sit in h'co imm'ni, agnue habet
l'is natum ad extensu in alio mediate, et n'ce alio i' q' identificant, ap-
p'lio n'ce extensu in alio mediate, n' repugnat i' extensi'le imm'ni, n'c' i'
alio ad talim extensu.

talem exhibam. **Dissertatio. 2^a.**
De nobilitate Subiecti et multiplici Subiecti vanitate!

Sectio 1.

Sectio 1a
¶ Subiecta sit nobilior quamunque allidente?

Dicit abū ē ap̄libet dubiam, & cōfūam, & incompletam, & rātōm, & mona-
lēm effectivēm ē in entitatē & nobilitatē q̄unque alia ē sup̄natā. Hād.
Q̄o. Prox. quædā. art. 2. ad 3. et 2a 2a. que 23. art. 2. ad 5. Vñq. p̄i-
dīs. q̄ 2. q̄ 4. nō. v1. et alij. Si q̄ dībā ex h̄la intrinſa r̄vē h̄t ē q̄l in-
defendantē ab q̄l dībā in h̄kōis; quās nō s̄t sup̄natae ex h̄la intrinſa
q̄l ē ens in alio, et h̄t ē defendantē dībā in h̄kōis; Et p̄m̄ effectivē
ē ē ens q̄l, & independentē dībā q̄l ē ens in alio, & defendantē; q̄l q̄l
h̄t dībā ex h̄lōgē ē nobilitatē q̄libet alia. Nonq̄ q̄l ē alicui ē dībā-
bām, & effectivē ad illam ordinet; nulla aut dībā q̄p̄uis imp̄p̄ta ora-
nabī ad alicui, & c̄tē.

¶ Mol. 1. ap. que. 12. art. 1°. Corvus est nobilior, q. nos dom-
eq. sit, readat et nos magis leo coniungit. Et achoya occia superflua s. g. hu-
mana q. tae, iusto secula, qm. sanctissimis cestis readunt nos magis. Pet. deo,
ille et nos magis coniungunt qm. entitas subiecta q. subiecta n. e nobilior hypa-
cibus signatibus. Non p. q. maior e virtutis qm. hemis; Leo in egestate
qm. illa, qm. hemis; illa, in e. ria, q. et. I. reg. misi, et eius confirmatio-
em. nam maior istud est e illa qm. hemis; Leo in e. ria, qm. illa, qm.
i. illo hemis; in e. q. ria, nam p. primam aspergimur leo q. auctoriam q.
int. e. subiectis, secundis q. extens; p. virtutinem uero in gressu uel in e. q.

illi aspernamus, q; ad effectores dñi sp& attributa q;rum talia
alia sunt effectus participis; mai; do e; riturio i; esse, q;ndi etius
effectivibus.

Sed si Deus sit ut loquuntur T. orationis ad orationem gratiae
gratia in hoc ordine est nobiliora. qd: alia quod constitutum est in oratione regne
nos Deo affirmante effectu hinc quod potius nulla est. Ita loq: T.
separare in eis gratia alia ualde operis et exornari non potest oratione
et ad alia separatio.

Ex parte colpis uniuersam hypothetiam esse in sua entitatem
breviter in affectu his natu, ino et in ordine gris esse effectum, et ma-
ximum dei donum, et supremum opus gris, post vitam Dei in ali-
qa melius, et excellentius, qm regim aetiam aetem. Ita Secundus in ar-
tis q. lect. 2. §. mitopinus. Primum qd punctionem hypothetiam ita
quoniam locutus est in ditione huius anni, et ita punctionem illam sicut
fuit, ac deficiat, ut sit dicam, ut illam constitutas sirum naturam
illam q. reddat ovo ipselleasdem: tum et qd sic nominis hypothetica
ei debent reliqua bona sua nativa.

*D*e hac si unio fides & in sua erititate sit nobis ipsius
Sibia Compta! Secur. in Mel. art. 23. Sub t. no. 27. probabilem extimam
peccatum affectum, nō tñ 25. in regim qm magis videlicet propendere et i-
ta cum puto; qd̄ omnis h̄t in entitate signatus, e th̄ mis, e rōe aut modi
e here criminata entitatem, qd̄ prout i quis realitate ratiōnē vide-
tur comparanda; negant̄ tñ nō e rōe fr̄i fieri quandam infirmam ex-
celentiam et dignitudinem, qm nō habet e q̄libet Sibia nisi, nō dicitur, s̄
Im qd̄; qm nobilitatem in ea suzualibus autus nō negamus & coram emis-
natis habemus, s̄pmb̄ tñ et ab eo, q̄libet Sibria nobilior e q̄libet ali, ut
bonitas ex dictis.

Sectio. 2.

Sexto. p.
S' posibilis sit subia complexa creata reatu simplex.
Q. n' procedit & amplificare reatu prout opponet complexa subia. An-
sili m. hinc reatu simplex. Cogit q. de simplicitate rati opposita com-
plexi accidit reatu. Crimus q. S' posibilis sit subia complexa creata q'
careat q' autem. Quod dicitur. q. 34. lxx. 13. no. 26. Et disp. 15. lxx. 3. no.
16. negat probabilem eum; fabeli t' ciffiue eum redire hunc unum
probabilitas; nec ratione affert, q' impossibilem eum de monstrat. G. 10.

Domine possibilium esse talem subiectam, quod defacto multi possunt.
Sed calos esse reatu et subiectu simplicitate affari: Item igitur a corpore
non distinguuntur, neque posse illum nisi et rationem a subiecta parte indistincte
assenerant, signum igitur est ratiocinio repurari posse contradictionem ipsius subiecta,
reatu vero simplicitate. Quod posito per assertio dicitur illo arguere: Quod quod si implicatur
contradictionem a deo fieri potest, sed non implicatur contradictionem fieri
a deo talis subiecta, quod possibilium est.

Argues 3^r. Et nulla est subiecta defacta, nec est possibilis magis im-
possibilita, quam maxima sed hoc ratio sit compotum in omnibus, quod nulla subiecta po-
ssibilis est a deo careat esse. Quod negatur si procedat de necessitate inferente
impossibilitatem oppositi.

Argues 3^v. Et nulla potest esse tantum subiecta quod etiam membran-
titatem sit subiecta, quod hoc arguit infinitam officialem, et quod subiectus Deip-
lorium. Secundum enim, si contra dictioem inferat quod non potest subsistere et utrumque
fere concordantem manu proprietatum proclamant immortales ab ipsa subiecta
quod tamen sit potest, et impossibile non est quod subiectum etiam membra entitatis
potest. Argues 3^w. Ut subiecta est etiam operis operis, sed opera ratio de-
bet esse dicta ab operante, quod sicut ex hoc capitulo oportet subiecta debet esse
reatu compotita a aliquo arte.

Quod contumaciam, de potest operatio esse tractare
et si facere compotum a operante, ut est motus ab Angulo in pulchrum. Ceterum
poterat et negari minime quod opera ad intra in deo non distinguuntur a subiecto,
sicut actione operante, et in creatib[us] taliter a deo non distinguuntur a deo, ut inuidetur
impossibile, quod aliquid non distinguatur a subiecto, sicut ab agente.

Sectio 3^a

Si possibilis sit subiecta creata quam et haec non constet?
In operationibus corporib[us] non clara sit contradictione, difficiliter negari, et ratiocina-
menti non apparet ut facilius suar. diff. vs. sect. w. no. 5. Omnes igitur
sunt hic non impossibilem huiusmodi subiectam. Pet quod nulla repugnancia inveniatur
in his tris, neg. ob etiam omnem talis subiecta a substantiale unitate creati re-
sistenti; immo committit inesse hoc est calo affirmatur.

Argues 1^r. Sunt dicentem omnem subiectam, autem frater, aut non
aut compotum ex illis. Probabiliter enim 2^r etiam in priori, et 3^r prob. tenet
1^r eam contradicere dicitur, non quod ubi adequaretur, sed ut dicentem subiecta
corruptibili, ut iste suar. admittit dicta sub. no. 4^r.

Arg. 2. vñ subia corpoream compa debet habere q̄ntum.
suo hoc n̄ potestare qui i' ma, q̄ est. *I*nq̄. min q̄ n̄ repugnat subi-
am corpoream simplicem caparum eē q̄ntus, ut ibidem admissio ducatur.

Arg. 3. C' imp̄obilis subia suauit constans m̄a effra, q̄ est
imp̄obilis e corporea, q̄ ex illis q̄ coalescat. *H*ec subia q̄ dicitur sp̄ciū,
e' ille careat partibus totalis excentio caparib⁹; o'c' dicitur corporis n̄ e'
constare aut' es p̄ia, alioqñ m̄a q̄. Corpus n̄ e'it, q̄t' tñ e' contra s̄ic.

Sexto.

*D*ivisibilis sit subia intellectua, q̄ n̄ sit uolubilia, aut' e'ō?
In primo et apparente repugnantia, q̄t' q̄ n̄ est at corporis
i' uolte, neque de ea deferenda in cognitio, q̄. Divisibilis e subia ille-
ctua, q̄ n̄ sit uolubilia.

Argues. Illus e' ratiæ libertatis frater q̄t' q̄t' facit hñ
illa, q̄ ratiæ orationis ad tristum; q̄t' n̄ e' ḡlorib⁹ subia intellectua
q̄ n̄ sit uolubilia. *I*llum in tm̄ e' rationum liberaeas frater in
ordine uirtutis defendat q̄ illo in op̄e sua libera, q̄t' n̄ uolubilis
q̄r' prius evanitum, non illius sufficiunt ad libertatem, q̄t' eam infer-
ratio.

*C*ahis facili e' studio alterius quij, repugnat n̄ e' uo-
lubilium et n̄ e' intellectua. Q̄ uotias e' statim e' p̄ia libera et cetera,
libertas uo' facit n̄ p̄ia s̄in cognitio in differente poti' representab⁹, q̄
hac operio facit n̄ p̄ia q̄t' in illu'; q̄. imp̄obilis e subia intellectua q̄
n̄ sit intellectua. *I*nq̄. min q̄ cognitio in differenti facit q̄ p̄iori
apud altingente p̄ies ubriusque p̄is, id e' boni et malorum, sed nulla po-
d' altingit has rōes n̄ p̄ia intellectua. q̄. q̄t'.

Argues. Phata proponit obnam i' aliqua inafferen-
tia; q̄t' p̄t' uotias legi p̄iori obnam propositum à phata phata. q̄t' uotias
huc libera n̄ intaret itay op̄e, uotias facit n̄ p̄ia intellectua
q̄ n̄ sit intellectua. *I*nq̄. ans. q̄ alioqñ nulla eē rāo cur bruta et
obparebit libere, h̄i phata inafferentes sentaret obnam, sub rōe ma-
li et boari. Instabis phata omnis distinguib⁹ p̄i, q̄ phata hñ;
q̄ si phata bruti n̄ proponat obnam inafferentes, hñ; phata; in-
omni obnam proponet, q̄. obnam nulla e'. *I*nq̄. ans. Iao e' q̄
phata in hoc legit grūm atq; hic aut' grūm in hoc et in brute et.

gr. phasia hoy et bruci & crust yeri.

Sectio. 8^a

8) poibulis sit subia Supernaturalis.

Si trös penitentibus facilius erit inuenire h[ab]itu[m] huius difficultatis
quis. Signate ergo n[on] illud op[er]e c[on]tra p[re]ceptum. Pet[ro] (q[uod] fecit) & effectio breu-
tis est tri n[on] d[omi]ni. Et signe et c[on]tra illud q[ua]d postulat S[an]ctu[m] Henricu[m] Authoru[s].
Si q[uod] aia roalis Idolum Deum postulas auctoriter sic ei, Et triens natale e[st]
Item mā s[ecundu]m et cetera q[uod] s[ecundu]m fecit a h[ab]itu p[re]co feni p[re]dicti, et tri n[on]
nusque f[ac]tus auctus e[st] appare quam iam, et alia q[uod] creare c[on]tra enea Signat[ur]
Item uicio c[on]tra restituta postulat Deum auctoriter, et tri in sua eno tacebey
ratio, et ad quicunxim vocabatur ens Signat[ur], q[uod] ad meum, q[uod] etc.

Sugnata igit̄ q̄ ad entitatem & q̄ in p̄fenti agimur c̄ illud q̄
ita ē supra nam ita; ut à quin corrumpat postulet, & illud eleuit huius
gratianem rei creasse. Vtq̄ actes i. suppato, i. includere duos r̄is aliorum ad
Deum aut̄ alterum ad h̄icatum q̄t̄ supra nām eleuat. S̄ igne obiterim
probamus illorum trām, q̄ asserunt B̄num ēē Sub̄iam h̄icatum, & in D̄o
reuerter r̄is tūm h̄icā; neguerū; dicit ordinem ad autorem h̄i ēē sub̄ies, me
que ad h̄icatum q̄t̄ in�ancio eleuet ut & le quicunx ē. H̄ocposito quicquid
spege. Pr̄i q̄r̄ nulla sitia, f̄ s̄ posibit eleut ordinem ad h̄icatum, q̄m
la Sub̄ia h̄icatum ē posibit. C̄d̄s m̄ p̄fēi, q̄

ad suatum qd cleuare sup' magis tales libri qd est. Mai' qd. Min' qd
laim p'm. Qd letitia Compt ad nullum probam dicit ordinem, et n' enfor
se habens, id e in te sistens, et n' tendens ulterius. 2o vii pars pri' qd
f fabij Iustia in Compta e'et m'a, f br'a, atq' m'a cum sit primus librum n' auctor
inem ad Systemum, qd h'cra n'ām elevet, aprob'it Supratis e'nequeb', f'ra uen
ti dicit ordinem ad mām Connati' erit tali m'a, et n' h'cra'nt, qd ap'laud
e' impropositum e'nt'ib'g' regnatum. Et ita sentit Soat in mes' diff'g'.
Sect. u. no. 41. et diff'g'. 2. qd. lcl. 1. no. u. V'g'ages 1. pe. diff'g'. 44. no. 3. qd.
diff'g'. 14. no. 5. Item diff'g'. 131. qd. 2o. Albertinus que. 2. in 3. capo
lanto exprimo p'ri' philosophia. Tertul. v'g' ch'ya diff'g'. 1. 3. qd. Salas
1. 2. 2. trac. 2. diff'g'. 3. lcl. 2. Valentinus a'leric. f' pe. trac'lu 4. diff'g'.
4. 6. cap. 4. no. 63. et cap. 5. qd. 66. qd no. 1. pro hac p'f' allegat D. Tho.
Valentiam, Sorribal, Alcedam, Guarel qd' no'c' alias deferunt

trial, q' mihi pro fo n' uidenti concludere.

Incontraria hñ uidi eè iuster lvt. l. pc. que 12. art. 5. disp. 2.
Die illa c' Herile lit. no. 63. offerit q' pp' autoritas in chingare imp-
em organum q' roes tñ le harore dubitabundum. Pro illa umbra
nraet dñm.

Oij. 1. Defacto dñtri autia signatio. uolumen q' s' si-
p' beata et s' tñta. q' p'ib'is et' exib' subea signati' qui talia autia deb-
ant. Et cont' q' talia autia dicunt ordinem ad aliq' s'c'rum p'
n' apparent s'c'rum illis proportionatum, n' signatis s'c'ris; q' haec po-
rib'is e' neg' cont'. q' r'io dirita e' q' auct'is dicit ordinem ad sub-
tum q' s'c'rum p'it. dicere s'c'ra n' in dñe falem orationem utra
dictis contrat. Ad longiorim artus quavis signatio dicere ordinem ad his
tum sup'curus niam e' ac proin dicit ordinem ad subtum, s'c'rum n' q'
portionatum exal' t' obiat.

Oij. 2. Deus p'it facere illum q'que nobilis, uolumen
q' s'c'rum p'it facere illum signatum, s'c'rum hñ signatus
q' et' concretab' s'c'ra signata, q' e' p'ia uirtus, q' auct'is e' innata, p'
to, q' et'. Exist' art' Dei p'it facere illum q'que nobilis q' ad p'ce-
sionem, come art', q' ad ordinem, nego art'.

S'c'rum. 6.
V' p'ib'is sit s'c'ra, cui autia signatio abscons?

Ex ist' hanc quin p'p' art' angium p'sonam s'c'riu' ex a'contat fore i' n'
lere confundibile hab' artus quies, non V' p'ib'is sit s'c'ra signata' s'c'rum.
p'sonam ingrit' q' p'ib'is sit s'c'ra, cui signatio autia debent, ipsius ip-
sa n' sit signata?

Fonc nullis artis in signatio entia, alia q' omnis simi,
alia n' ita. Privis q' s'c'rum s'c'rum q' tendunt ad nos patientes. Deus p'it Deus
e' s'c'rum. Ut unio hypostatica, q' s'c'rum s'c'rum q' s'c'rum beata. Oltans nati-
ni s'c'rum q' s'c'rum q' supra niam. Ita nos Deus s'c'rum q' facilius, ut uniu' in
mam sustinuerit et fram' celestem. Lux corporis beatorum.

Dom q' 1. In nullo signatum entium nomine organo clara
signatio certius aliai s'c'riu' debita e' sent. Det' q' o'c' q' nullus
alibi signanti' s'c'rum hec' s'c'rum. nam ut s'c'rum attinet.
q' e' q' talia entia certi signatio, et n' certi signatio, signatio est, ut

suppeti, n'ent signatio qd alioi cr̄ea deberent. p. 22. Hac tri-
pugnia nulla ē; qd unio hypostatica ē similit̄ signalis x̄ p̄f, et si nō
poterit totam r̄iam et coniunctio ex cingula et hanc r̄ia debet, ut Attila
entra dicit et ē p̄tē signatio, n'ent signatio qd alioi
cr̄ea deberent.

Q[uod] repugnia est: quod crea debita est ratio Dei, et gloriosimper-
cabili est quod tunc contra eum creatum ex natura est delectabilis; ut id est
in esse crea. Ita haec est repugnia nulla est: quod talis ratio supereret post mortem
et in ab initio creatus talis crea. Hic in sua pura via debita est hoc beatitudo
quales post mortem, un tanto tempore semper pietate pellere si uellet,
et mihi non debita est carnis in pro hoc tempore, sed pro senectute.

Za repugnancia e' op' gracia deusta est amicitia dei. hoc autem
repugnat, qd' et' estia cric' e' ut sit dona; coniunctio vero e' in' aquelles; ac p'm
tali' cric' e' est et' n' e'it. Cris. qd' est' haec et' repugnia nulla e' qd' t' repugnat
sermo, ut sit, ei' aqualem domino, n' t' repugnat ei' dilectionem, et' amicitionem
sue; gracia vero n' repugnat cricam Deo dilectionem, qd' gratiam, se choram.

Dom 2: iuxta opia revelata in poelegyn eccl. Sibrian apia et
lypnatia debigant. Et ad hac oia, opia tui, unio nigrorhabda, lemur
et dicens dona Dei ab Scriptura. Et foris. Quia libia debet
coronat; qui degentibz opia non sunt.

Ara sua Regnatio recipiunt subsum, q: ab aliis debent. In
inventia, op: r: n: e: mucius. Cum subsum n: exigat alii signati si
ab aliis signatis subsum exigatur et ita subsum n: x: exigentiam ac-
cidentis; alios u: n: l: x: exigentiam habti, et sep illar.

Sept 10 19

Dubitabat ergo et ne posibilem sententiam relativa est quae sententia rebus? Propter
ut prius quod sententia subiectum est et non est sententia: est quod sententia suppositi; non est quod sententiae
sententia est in apud; et contra est alterius quod impossibiliter est falsa sententia.

Arque, in Deo dantis natus rates subiectus, ut et in rebus a-
bundis subiecta relativa, qd sine rebus rates. Unde psl. qd rebus patris filii,
et spiritus sancti; vnde et relatio spiratoris actum sunt rates, et subiectus, &
etc. Relatio enim est ea qd subiectus, id natus rates; ut n bene expillyt in-
ferri dari in rebus creaturis subiecta relativa factales; nam rebus circa

Cum sint ipse Deus propter eminentem speciem, non potest ne nichil
habeat, maria et imperialis dei est, si in eo velocius preterit admitterentur ut
suo loco ostendatur. Atque in rebus creatis velocius preterit, et aliud admit-
tuntur, non in subiectis propter suam factam.

Dubitatio V. Si potibilis subiectio, et operibus alia viae hinc
infusa in genere entis? Pro neg. i. Quaer. disp. 35. lxxv. 2. no. 25. Progenie
est filium similem in genere entis est proprium dominus dei; eximperialis doce-
bitur creare, simili infusam in genere entis. Ans. est continetur; quod hoc in
creare est, quod auxiliari est ab alio. Et creare ita pertinet ad hoc creare, ut non
ad instantem sed illius infusum ei pertinet; quod hunc ei participatum, et
continetur ita; et hoc significatum.

Non colliges nec est potibile subiectum creatum infusum in to-
tu genere subiectio. Pro quod non potest dari crea ita sibi in unigenite, et res ipsa deeria.
Deo alia subiectio in eis genere, et non deus infusus, et infusus nisi immutabilis,
et immutabilis. Nam et coquuntur postea, et continetur. Quod deus qui potest facere aliam
subiectum creare excaecari, et pia dura in producere calificari; hodus
et cetera, et cetera.

Argues VI. Divina velocietas in genere velociis hunc infusa. quod nam
pugnat dari creatum infusum. Hoc continetur, et ratio diversa est; opere
veloci dinoes sunt irreducibilis, et non viae manusunque speciei illa sit est hanc
album, et hinc est ab alio, et ad infinitum est limitatum. Continetur re
loes dinoes, pro ut placentur a me non nisi dico, nec est infusa omnipotenter, et in
in genere, sed hinc est ingredi paternitatis reg. subiectum, est.

Argues VII. Deus potest facere creare, quod non infusa di-
voem; id est quod excedens ab aeterno, quod potest facere creare infusum. Quod autem pa-
tuit facere creare, quod continetur infusa auctoritate exercitata, id est aeternitatem,
transcedens aeternum, et hinc in hunc infusum durare in eternum, seu infusum enti-
tatem aeternitatem permanet in eternitate, quod in hunc est infusa, negantur. La-
tissima est illa eius genitrix, si est creatum, est ab aeterno auctoritate, sita in hunc
ipsa, est limitata.

Dubitatio VIII. Si potibilis sit subiectio creatio, et natura potest in-
ferre? Pro neg. i. Quaer. disp. 20. lxxv. 2. no. 12. et pro hac parte allegatur. Quod
est, et operibus. Pro quod ad eternandum regni viribus infusa, sit hinc in genere
est immutabilis creare, et est ens similem, et immutabilis est subiectio creatio, et natura
potest creare, maius hoc; quod illud, quod creare, sit ex nihilo, id est ex nihilo.

lo praeiente ditta. Et ad prodicentem aliq[ue] ex nichilo regi uiribus richata. q[uod] est. Por[tu]s h[ab]et p[ot]est q[uod] de n[on] e[st] adiecit q[uod] est dicitia infusa; q[uod] infusa uirtus regi ad procedentem aliq[ue] ex nichilo. Id h[ab]et creare p[ot]est. Et hoc creare potest. Vnde Suar. Tu. cida.

Dubitate 4: Non potest sit subiecta ciuitata immortalis, tenaciter incorruptionis? O nego! Por[tu]s q[uod] v[er]is subiecta ciuitata h[ab]et concordia op[er]is vegetativa, q[uod] nutritio, alternatio, et delectio nem, q[uod] q[uod] potest habere immortale. Bi[us] continet q[uod] od q[uod] gustu[m], patresq[ue] et crescit, ap[er]it q[uod] novo aliis p[er]is m[er]ita et alias desperat; in hoc est coru[m]pti, q[uod] q[uod] potest subiecta ciuitata con[natur] in corruptibili, et immortali.

Disputatio 8.

De substantia.
M[ea] huius disputatio, est difficultissima, et q[uod] uelut Ph[il]ip[pi]us o[ste]ri latuit, P[ro]p[ter]a. vacuit, et adiuu[um] suspensi tenet, atq[ue] angelos, q[uod] non sufficiuntur
pro[pt]erea, sacerdotum q[uod] P[ro]p[ter]a debetibus tuto diuinitati habent in la[re] pharri.

Solutio 8.

Q[uod] sit substancia, et q[uod] addas subiectu[m] nam?

Declaramus tres in hac m[ea] q[ua]ndam, ut clarius procedamus. Quatuor sunt q[uod] p[er] se ac T[he]o[r]ia velunt, q[uod] m[ea] Substantia, Suppositalitas, Personalitas, Hypostasis. Substantia abstracte sumpta significat seculi[n]dum complementum. Suppositalitas significat cuiuscunq[ue] s[ecundu]m subiectu[m] utrumque contineat. Personalitas significat complementum utriusq[ue] illud, ex parte a Personae habet. et analogus n[on] est. Personalis visio indecora. Significatio omni per se unius est. D[omi]n[u]s. 1. p[er] que 29. art. 1. eamq[ue] ita exprimat q[uod] nullus id est ei est figurae sicut substantiam inveniatur, seu p[er]fectum significat. Hypostasis vero n[on] est alleghatio id est significat, q[uod] Persona, et q[uod] significatio magna est in in 15. Contentio, qua d[omi]n[u]s fuisse T[he]o[r]ia ad eam p[er]mitit D[omi]n[u]s. que 28. Suar. depp[er]g[er]t. Met. Iust. 1. q[uod] est multi alii.

Si de iuri no[n]a s[ecundu]m sententia in abst[ra]ctu[m] est in concreto. In abstractu s[ecundu]m complementum substantia est la[re] deitate, q[uod] exp[lic]etur in controver[si]a. Significatio substantiam in complemento, et ubiunque dilatatur est facta, si non. Et significante his no[n]obis. Substantia / Subiectum / Persona / Hypostasis. Ex quo Subiectum / et Substantia / frequentius utitur sacerdoti in sacra[m]enta.

¶ pro tri*o* l*e* Compt*u* n*o* v*o*ter accip*u*nt*b*i. Q*p* i*g*ri horum q*u*alit*u*
Subst*ia* leg*u*m*u*r*s* Subst*ia* in ab*st*ro*v*, et q*u*rim*u*s ad sit*u* illud q*u*alit*u*
q*u*alit*u* diff*er*e*n* ab f*u*nt*e*? Q*p* ex m*is*terio Int*er*no*s* Q*p* e*t*otum c*on*tra*dict*
in au*cen*di Subst*iam*? not*u*s v*o*nt*s* hoc*m* c*on*dem*f*um*s* f*u*elle, et m*u*-
tem*u*l*o*mp*u*nt*b*am.

Sotur iegr. in 5. dist. 2. que 1^a. Gabriel. Propterea est mul-
ti alij quos citat Iudeus cap. 24. lect. 2. quo. & afferunt Supponit
Soturam nisi potius hinc per hunc, hinc in causa regni, hinc in
auditu, aliam optitudinalis dependere ab alieno dicitur, ac anno disti-
tia se Supponit in hac tria non est quod potius, sed regnum.

Debet opio vobis approbat' a Et. ex merita, ut exp-
bore nostra debet. **D**on go s'z Substans ei aliq' potitium ita
duar. Ab. pro. 2x. **T**om. S. met. cap. 8. que 6. fto. 2. et Cib' M.
Pr. 1. qd haec doct' e' ualde confirmis P.P. et fortius. quod aperte dicit
Dignum est exempli hunc in prob'ia; & diuina e' aliq' potitium.
Pr. 2. in animi supp'iu' e' aliq' potitium, qd et increbat. sed animo
tres anima gloriosa constituerunt in e' glor'ia & personalitate. qd haec debent et fo-
r'mula, alioquin & negoti' constituerent in e' glor'ia, qd idonea dicit adiutoria
fons'lia iiii p'; qd persona creata e' ipsam participatio increata gloria. qd
potitium. Denique anima nostra e' fide, et e' natura Substans in talibus in-
sum ut fide; qd talia potitium; qd sit uia erit Substans talia po-
titium.

Dm 2°. Substia eum complementum et suorum nominis
qua esset unum pte. Ita ut ab et p ex mysterio nominis, op' nom
enim complect, et brat nam tunan, et illa esset unum pte ut ei comp-
arent; q' h'c' sit illa brat et complect nam, ut illa esset unum pte pur-
tia pte op' nom d'num. Supplet enim natus substantia, et eo illius devo-
gati; abz supplet hunc effici transito, comprehendendo, et efficiendo unum pte.
q' natus substantia brat, complect, et esset unum qd pte nā. Long' op' tunica
in illa priori q' antededit assumptionem ad eum, s' complect et incompta si-
loupta n' pte efficer unum pte i' serbo, ut pte. si incomppta, aut illi
aliquid regitum ad illius complementum. Id nit illi deus, mi' natus subst-
tia q' substantia e q' complementum, et efficiens unum pte i' illa.
q' h'c' mis pte falle; q' n' e mā, neque frā, neque et dria, haec. oia
querunt assumptione artib', substantia nō n' fuit assumpta; q' a partim

numeris substantia est nostra misericordia, illam transcomponens, et vincicabilius reddens.

Conclusio infra 1. qmā cū nō tam afferentem substantiam nō distingui ab extē; qmā nā extē fuit assumpta à p̄bo, sed substantia qmā. Inf. dī. Si dixit dī. substantiam nō uiuēt aut distinguere absentia ex ore faciat. Inf. g. Substantiam cū complemenum rei, nō in ore nā ut regit in nā assumpta, cui in ore ḡre nō dicitur, sed in ore extē, compositione nā extē. Inf. dī. nō bene dixisse fuit. s. p. qmā. 4. art. 2. Suppositatitudinem ordine nā ei priorem extē, hoc nō impedit, qmā positionem, ut identificet in nā illam supposititudinem. Inf. g. Substantiam nā inveniam nā inveniam quodcumq; qmā individualis indebet ē a praeterea h̄c h̄t suam individualitatem. nō nā assumpta fuit h̄t suā h̄c in ore, et tū nō h̄t suam substantiam. Inf. g. Substantiam nō cū aliis, qmā & būm nō supposet ipsi h̄t alijs auēns, alijsq; ex hoc est h̄t resultans unum & aliū, qmā ē sum.

Obij t. pro opere Slobi. Substantia creata. si poset qd poterit, fuit substantia & aliis; nō t. qmā p̄hūm oī substantia, aut ē nā, aut fuit substantia utraque compositum; ita substantia nō hoc ē, qd est nō t. qd h̄t aliis nō efficiunt utrum p̄hūm ē nā substantia, qd est. Positum, qd ex dī. Damasceno qd nō fuit assumptionem nō fuit curatum, id ē exemplum; ita substantia creata nō fuit assumptionem; qd h̄t alijs poterint, habet in ore alijs poterint, qd nō fuerit redemptum. Vnde ita dī. alijs int̄. dixit qd būm unum assumptione totum ē, qd in securis nā nā in ore, qd hoc emeruit; qd; substantiam nō assumptionem signū ē illam qd poterint ut ē.

Substantiam ē mīm substantiam, nō no realitatem. p̄hūm nō ibi locutum ē ad realitatem, nō ad modicūlātē, unio nō in mīm obstat qd substantia ē tū nō ē nā, nec p̄n, nec comp̄m extē. Ita ē mīm substantia. Ad contra dictum dī. Damascenum diligētā ē ē nā assumptionib; qd tū obstat, qd ē mīm. et h̄t ē p̄, totum ē qd assumptionib; dicitur alij, ut curant. Ad contra dictum dī. qd Damasc. totū nō mīm lūbūm dīnum assumptione totum ē positionem, qd in ore inveniat nā ḡre, cui nō respondebat alij, seu qd erat assumptionib; ita qd totū tū dicitur ē nā substantia.

Nec obij. Segundum nam assumptionem carere auḡ effectioſibi condicti, carere tū substantia positiva; qd ingre nā nō illi deicitur, si careat illa effectioſe nātū. nullum est inveniens, qd nā assumptionem fuit.

48 58
futiorum sit extremae mitem, qm nā qd nō fuit assumpta; tali nō p̄ficio
natū, qd illi deit abusus compensati s̄ dñam Substiam.

In stabili secessit frater xx: capi uisitationem, capes n. natū fac-
tive, hoc aut' iudic' absurdū. Neg. Sequitur qd iuuenia nō
fit nō in hunc repugnante, ac prout dicitur qd interdū aliq' malum. Tu-
tio xx: qd ē mala, s̄ utilitatis summa Substia p̄sona procausa. Unū re-
manet in hunc appos' nicens qd propria Substiam, qd appos' ē ad bonum ut
dī, hunc nō ē bonum reninquerere dñam p̄sonam Substiam. Nō nego tū
remanere in ea aplice ad propria Substiam, s̄ in illa tū inclinatio absentia
absens, nō nō bene dī appos', qd serua nō appetit, qd in inclinatio absentia
quoniam absens. Qd tū dñum amitteret fratem a hunc dñe & in ea uelha-
cēt propria Substia tū a deo tribueret, tū in illam uelha, consonare s̄ in illa
Substia (qd qd s̄ Substia deponibilitate p̄sonae dñum) tunc nō dixerit ēē in hunc quoniam
dēlenda, qd dixerit p̄sonae, ad qm heret appos' sangue ad bonum ubi voleat.

Neg. Dñ. & Substia posib' ēē in illa hōis & nō; s̄ das l. an-
quo de qd. Hocum nō assumptis totam p̄sonam hōis; s̄ dñ. in erro ita. qd pro-
periri p̄sonae s̄ in illa Substia. dñ. mai' ēē in illa hōis, p̄sonae sufficiunt.
ēē in illa hōis p̄sonae nā nego. nam humitas ē nō p̄sonae p̄sonae op̄erū
Substia nō dicitur tristis qd, nō nā, s̄ dñum dixim assumptis totam
nam hōis p̄sonae nā humita ē nō nō sufficiunt, et s̄ dñ. clavis dñum assumptis
totam hunc, qd nō totam hōis.

Neg. T. Personalitas dicit duas negoē, qd qd ē ap̄sonal p̄-
tinuum. Primi, qd p̄sonam aucti, et ap̄sonalitatis defensione, vere illius
Substiens, qd Substia dñ. Substias ēē alioq; p̄sonatum. Neg. ubi non
ap̄s; qd na dñna p̄sonae avocavit p̄ sonis hēc negoē uoluntate de p̄sona,
et tū ut hēc nō ē sufficiunt s̄ Substiens.

Obij. O dñm eum & illam nā ē, ut debet unum ad alterum utri
incunio, qd debet frām ad mon, s̄ Substia nō debet nām ad ap̄sonam qd
Substia mīhi nā ē. Neg. meū, nam ubi debet dñum ad hunc im-
maginarium, qd nō ē aucti, s̄ in eo nō. Obij. item nō ē
imperfectus, qd H Substia ē mīlii Suppliū nō p̄sonae ad hunc. Neerlon-
tia dñ. dñum nō Supplet deficiū mīlii, s̄ illius effūm nō ē perfectus
Substiam s̄ nām. Et hinc Substia nō cōsciat nō effūm, s̄ dñum
effūm & cōscientiū ē complementsi, ita dñm nō h̄p̄pet deficiū mīlii Subst-
fum illius.

Sectio. Q.

Quod possibilis sit substancia virtutum sit distincția?

Plet alio de substancia, et si de possibili e substantia talius compoſitum accidat exponens, ut supradicimus, quod est possibilis erit substantia talius compoſitum substancialiter possibilis, aqua substantia sit virtus distinguita. Et de extra de virtutibus distinguuntur a na, quod sit distincție differentiæ substantia, sit de possibili. Sed anima substantia propria, quod substantia e substantia exinde; ita ne possit extere ab aliis iste, quod substantia distinguita poterit a na, ut distinguatur ipsa exinde. quod substantia propria ex nulla organo in hoc manifesta repugnat; quod adeo fieri quod via virtutum distinguita a propria substantia.

Contra. Secundum. Secundum dicitur propria substantia. Secundum. secundum. ut nullam in alterius emendationem vocem quod repugnat demonstraret. quod non ab illo est a Pl. Pl. ut in alterius sententia, facile dilucundum. **T**ertius. quod repugnat e. Substantia insipite dicitur de deo, ut n*on* insipite distingue. Ita propria substantia virtutum sit distinguita, foret in simplicitate, ut esset Deus. quod implicat propria via, et se dispergit plures virtutum a propria substantia. **C**oncedatur. maius et neg. nihil quod est virtus distinguita virtutum a propria exinde, adhuc insipite dicitur deo, in tali quod est experientia, quod sit insipite distingue illa quod est via propria substantia distinguita. Neg. n*on* lexitur esse esse simplicem, sed ipse Deus, quod haec virtutum distinguuntur a sua similitudine. Debet ideo nec virtutum distinguuntur a substantia haec ab aliis, quod est virtutum via illius, ut et iste sit exinde.

Ordinatio. repugnat talis substantia quod sit nec assumptibile, adhuc anima aut implicat, quod sit via substantia assignari potest, ut docent Th. Th. quod est maior propria quod est ex parte quod est causa propria tale, ut illa propria est substantia quod n*on* potest sustinere propriam, quod n*on* sit nec assumptibile. Neg. maius et illius ut contradicatur. Deus n*on* proprius est assumptibile, et tunc dicere potest propriam, ut videtur dicere Pl. Th. isto.

Instantibus. Si talis na assumere potest, assumere si eius substantia. Hoc aut implicat quod est ultimus truis na n*on* potest exterioris traxi, omnium uorum ubi quod est substantia uicaria, quod est. Si maius quod quod dicitur n*on* distinguuntur, quod competit unius competit et alterius; et sic distinguuntur haec non in distincțione a propria substantia; quod si na assumatur, haec haec quod que assumi n*on* posse.

Neg. maius ad confirm. dicitur n*on* haec uim, quod quod quod

distinguntur ut capacia talis deoīs; et quod substantia non habet capacias affumperies si non adsumat prius adsumendas substantias. Non; adsumendas haec argumentabam: sed binum dicimus non distinguuntur nisi intercedat ab ipsa dina, et hoc est binum dicendum quod nam huiusmodi; et hoc dina non in illo est; item nam dina locata tribus dinis gloriosis, et dini et binum non locabatur; quod haec non creata a trinitate a deo, cuius non habet et affumperet. Et quoniam illi reportigerem aederent huius argumenti, nos quoque illam almonitabimus propter tractatioē propriā ē nō solum dina.

Dilecti et dilectore argūm a dīnis ad exāba nō vere
legit, quādā una nō possit pātēre cōcētē tribus dīnis gloriis, qđ h̄t
in creatiōē h̄c ont pōtiblē. Sed uerob̄ est in creatiōē uīm h̄c nā
responso, rebus p. in meliori ope rebus ut virtutē distinguntur agnō-
tis. Et h̄c nā h̄c immē fuit affumperia a Dīno dīo, illius uō reb̄
nō p̄fuerunt immē affumperia, qđ h̄c dīst̄p̄ uīrāgēli. Suffit, iūp̄
o, ut unum affumperi, et nō aliud. Dilecti nob̄s reb̄, p̄tib̄
nō fuit affumperia, qđ allia sunt incapacia affumperiorū, qđ nos et
alii nō desiderāt.

Agere qđ sola dīsto uīrāgēli suffit, ut et plū deo-
dem, apē rei dīleib̄ tēi contradicitorū, uīm n̄ ē dītere in h̄c
frati. Et h̄ia dīna n̄ op̄at, et Pīr dīterius op̄at, et in creatiōē uīm
ē dītere h̄o eōis. Sotras. n̄ ē lōis, qđ totū dīst̄p̄ uīrāgēli.
In hac pādēritas ē h̄ia, in sī rāti et identiōē uā ē, in dī
sī frati, sī. H̄ae ē re lōkile dīpp̄. 1. p̄e. dīsp̄. 12. s̄p̄. 2.

Qđ repugnātia ē substantia ē bīs nīc, et dīrē bri-
c, ut plusq̄m uīrāgēli cīst̄ngūtā iūc cūiūtē bīs, qđ repugnat
substantia virtutē sīt̄ dīsta o nā. Maj. et Cōtrā p̄t̄ mīp̄t̄
indubio facta ē reliquias trios: mīp̄t̄nēa n̄ modato cīst̄n-
gūtā a o alle, p̄t̄nēum cīst̄ngūtā rebus a h̄igē, qđ est. S̄.
neg. mīp̄t̄, rebus n̄ dīna suē rigurose tri dīna nā dīp̄t̄
virtutē distinguntur.

Et cīp̄gnia ē: ut nihil aliens rīt̄ sua inhāren-
tia, ita nihil substantia rīt̄ sua substantia, et n̄ ē pōtib̄ aliens, ea-
te, cūiūtē inhārentia n̄ distingūtā ob p̄t̄vēnīa rei; qđ et n̄ ē
pōtib̄ substantia a qua substantia sī distingūtā ex nā rei. Ad rōdēp̄t̄
dīrō.

Qđ neg. cont̄: ex nā dīsta ē; qđ inhārentia ē cālitās, qđ

aliorū producitur; et ē unio genī ipsi uentis et substanti; sive
et aut' latitabili, et universi ē, qd' distinguatur à causis, et ab unito.
at substantia ē sot' triū nā, tū pūla nō rōe tri' n ē, ut distinguā.
trī ex na rei, à re qm' trāt, ut pēt in ueribus dñi p' ordēmā.
dinam naturam qm' terminant.

Sectio IV. Tha.

In quibus rebus deī Subsistētia?

Dubitabili p. 127. Substā incomptā nō hærit substātia. Sed
imprimis frām opātem & in corpore, s' extra corp̄s h̄ic p̄lūka-
gen̄ substantia. Ita Suar. diff. 24. mes. sub. 5. no. 27. 28. 29.
Pub. 2. phys. trāb. 2. Et frā que 5. no. 44. C. 2. d' aia cap. t.
que 2. art. 2. P' 5. q' aia rotaū sit aīo p' aīo creatūram,
et p' illam conformat in corpore et extra corp̄s, tā oī substantia q' sit
per se vōlēt substantia. (ē n. independent ab aīo, ut a substantia)
q' aia rotaū in corpore et extra corp̄s substantia. 2. aia rotā p'
t' aīo assumi ad hypostathsim q' sit p' ante qm' variati corpori, facta
postq' ē unita, ut dolet suar et inēam. diff. 14. sed 5. 5. 11. 12.
Et p'c' ip' aia 23. Mii. Et q' p'c' aīo assumi ad hypostathsim, nō iaq'
hēl substantiam, q' c'c'. Nān ē c'c' abus T. T. et p' q' in aīo am
ē nā substantia creatā ad p'f'nam p'f'nam substātia q'na p'
propria & consimilis substantia; q' q' q' n' hēl substantiam rationem, n' p'c'
id. Unius tā aīa substantia substātia, et contraria n' p'c' aīo assumi ad hyp
ostathsim.

3. q'c' p'c' substātia in aia rotaū n' repugnat; unioe adiu
sicut nec q'c' substātia in p'c' repugnat; unioe ad frām; q' frām nā
et dñm ē uita corpori substātia. Et conf' q' entia aia rotaū ead.
q' ē unita mīa, et q' ab illa separata, Et cōtr' concibit aīam separa
tam h̄ic peculiarē substātiam, q' illam hēl et in mā, et f'c' ubi
in extē f'c' hēl et dñi, in qua est mīa supplet̄ eius substantia. Ab hēl
q' erat suplita corpori et intriduo separatis, q' c'c'.

Dico. D. Nam cām h̄ic p̄lūkare substantiam partia
lem, ut q' ē substantia frām rotaū, ē oīum q'nos 8. 1. cte citarunt, et q' ē
exteroibus, q' probauimus substantiam frām rotaū. Un' actes ex hēl
a mīa, et frām rotaū conflari substantiam solitus. Det, q' eff' substātia n'

Distinguitur et pars et frater superioris qui non aliud est quam pars et pars
unita, qd. illius substantia non aliud est quam substantia patrum superiorum.
In administrantibus est, facta separatio in membra et fratribus coactum, n*on*
amittere membra et fratribus suas antiquas substantias, sed hanc unicum i*n* me-
diante iste partiales substantiae auctorabantes, et confidantes substantiam
totius.

Dixit p[ro]f. integrantes ipsi libet. Subiam matem pars
partialis Substia integrans unam tralem. Ita dicitur. Art. 2. no 25. Et
ad hoc in art. diff. et. sec. 3. q[ui] dico q[ue] est p[ro]f. q[ui] mis[er]icius q[ui] illa a
dequate iustificabit, debet illi esse proporcionaliter, et hoc illa comensurabilis.
Et Substia est misericordia, cum illa adequate iustificabit, q[ui] iuste-
matis habeat p[ro]f. integrantes, et hebit partiales Substias illi corresponden-
tes. Et ergo q[ui] p[ro]f. integrantes, ergo casum, aut cor. existentia p[ro]f. iusti-
ficatio posthac tunc habebit dicitur. Art. 2. Et q[ui] p[ro]f. iustificatio existentia p[ro]f. iusti-
ficatio posthac tunc habebit dicitur.

Dilo. P. Pej compri homogenij hent es' partialis substas
quæcunq; sunt ipsos. solliq; ex aliis es' pi, qd' substas aqua qd' es'
homogenea. (debet n. proportionari ria, cuius e' substas qd' qd' substas.
litas pars e' partialis substas, pds n. homogenia sunt eiusdem eiusdem ria,
et hent eamdem appellam i' tibz. Et comp' qd' una pars compri homo-
genij, aqua qd', n. regat ab alia pds, ut a substantante, et transire,
i' quo ut & cā mali, s' subst. Cūcā qd' unus pds ria alterius inor-
eine at' Componet totum n. impedit riam substas partialis, ut
pds ex alijs partibus integrantibus; qd' qd' homogenij partialis substas,
es' homogenia, id e' eiusdem appellat.

Vix colles. p[er] homogeneas separatas a toto n[on] a gr[an]de no[n]
distincia, sed sibi sibi illas, q[uod] in toto distingebant, illas q[uod] facta separatio
n[on] e[st] pars[es] totales sibi sibi. q[uod] q[uod] sibi sibi allomorphae n[on] lu-
cens e[st] sibi sibi, sed q[uod] ab aliis homogenij facta separatio iam q[uod] si quis ait
etiam tota; q[uod] sibi sibi e[st] sibi sibi, q[uod] aliis partibus corresponden-
tibus. Q[ui]d si alterum coniungantib[us] q[uod] homogenij sibi sibi q[uod] illorum
coniungantib[us], et illa, q[uod] facta separete erant partes sibi sibi et non
coniunctioem fuit facta, et confusa fuisse sibi sibi sibi ho-
mogenij, ad inter partium, q[uod] sicut tali separatio extensib[us] fuit
partibus.